

ledning bør sættes ind, om det bør ske ved Bestemmelser i Forbindelse med denne Lov, eller om det bør ske ved direkte Bestemmelser paa det Grundlag, der er givet i Lovforslaget om Prisaftaler, det kan der forhandles om, og det er til syvende og sidst ikke afgørende.

**Indenrigsministeren (Hauge):** Det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde, at den Omstændighed, at der fortsat er Bolignød, er et Bevis for, at vi hidtil har været inde paa en gal Vej med Hensyn til at træffe Foranstaltninger til Afhjælpning af Bolignøden. Jeg kunde fristes til at sige til det ærede Medlem, at det egentlig er en meget luftig Betragtningssmaade, der her er anlagt overfor de Hjælpeforanstaltninger, der er truffet af det offentlige, af Stat og Kommune, i en Situation, hvor alt laa unormalt. Det ærede Medlem maa jo vide, at dersom ikke Staten og Kommunen havde truffet de Foranstaltninger, der er blevet truffet til Bolignødens Afhjælpning, enten det saa har været Tilskud til Boligbyggeri eller Huslejeregulering, vilde Tilstandene her i Landet paa Boligomraadet have været saa at sige ganske uundholdelige. Paa et Tidspunkt, der ikke ligger saa langt tilbage, var da ogsaa alle Partier her i Rigsdagen, ogsaa Venstre, enige i den Betragtning, at det offentlige havde en Forpligtelse til at gribe ind. Med akkurat de samme Grunde som dem, det ærede Medlem nu anfører overfor Boligbyggeriet: at det ikke kan hjælpe, at det offentlige træffer Foranstaltninger, for der er alligevel noget skævt, kunde det ærede Medlem sige, at vi vil ikke give sociale Love, vi vil ikke yde Hjælp til Afhjælpning af Fattigdom og Nød, for vi kan ikke komme til Bunds i det, thi til Trods for, at vi yder Hjælp, vil der alligevel være Nød og Fattigdom.

Selvfølgelig er der endnu Bolignød, uanset at vi har truffet vidtgaende Foranstaltninger, men Bolignøden er meget ringere, end den vilde have været, hvis vi ikke havde truffet de Foranstaltninger, der er blevet iværksat. Det faktiske Forhold er dette, at Venstre nu vil skubbe Ansvaret fra sig og stiller sig paa det Standpunkt ikke at være med, i Tillid til at de nødvendige Foranstaltninger bliver truffet af andre. Men da Venstre havde Ansvaret i 1922, taltes der ikke fra Venstres Side om, at nu kunde man lade Tingene gaa deres egen Gang. Da iværksatte Venstregeringen de Foranstaltninger, som man skønnede var nødvendige paa det Tidspunkt, uanset den uhyre Risiko, der var forbundet dermed.

Man gik ind i en Udlaansforretning af et hidtil uhørt Omfang og med Bevidstheden om, at denne Forretning kunde komme til at bringe baade Staten og Kommunerne meget betydelige Tab. Man gjorde det, fordi man erkendte Nødvendigheden af at gøre det, fordi man havde et Ansvar. Nu, da man kan iværksætte Foranstaltninger i et mere begrænset Omfang og med meget mindre Udsigt for Stat og Kommune til at tabe derved, melder Venstre Pas og siger: Vi lader andre om at gøre det, Tingene maa gaa deres egen Gang. Det forekommer mig, at et Parti af den Størrelse og med det Ansvar, som Venstre som et stort Parti maa have, ikke kan stille sig paa det Standpunkt, i hvert Fald synes det mig, at Partiet daarlig kan være det bekendt.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Elgaard, at det er meget rigtigt som af mig anført, at der er Bolignød; men denne Bolignød vil afhjælpes meget lettere derved, at man paakalder det private Initiativ. Det er saa let for et Parti som Venstre, der saa at sige intet Ansvar har overfor Byernes Befolkning politisk set, at stille sig paa dette Standpunkt. Jeg skal give et typisk Bevis derfor. I 5 Aar har Befolkningsforøgelsen for Odense været 4 160, for Odense Amt 3 169, men deraf er i Forstæderne og Stationsbyerne tilsammen 2 777, saaledes at den egentlige Tilgang i Befolkningen paa Landet i Odense Amt i de paagældende 5 Aar kun har været 392, medens den har været 7 000—8 000 i den øvrige Del af Amtet. Det er klart, at naar Befolkningsforøgelsen er foregaaet paa den Maade, saa kan et udpræget Landboparti som Venstre meget let tage det Standpunkt at sige: Vi vil lade Tingene gaa deres egen Gang; Byerne har bare Besværet med det, herude paa Landet, hvor vi residerer og har Ansvaret, her er ingen Bolignød. Nej, det er der ikke, fordi der er ingen væsentlig Forøgelse af Befolkningen, og Fødselsoverskuddet, den Forøgelse, der har været dér, er vandret ind til Byerne, hvor man altsaa har alle de sociale Byrder og alle Ulemper, ogsaa denne, at der ikke bygges ved det private Initiativ det fornødne Antal Boliger.

Jeg har med Rette anket over, at Venstre har været med til i Fjor umiddelbart før Jul at stemme for en Forlængelse af Loven om Statsboligfonden, men derefter, da jeg bad om at faa Loven praktiseret, nægtede de fornødne Bevillinger. Nu siger det ærede Medlem Hr. Elgaard, at da jeg gik til Finansudvalget, forelaa der ikke nævneværdige Andragender om Laan. Dette er ikke rigtigt. Jeg har i Finans-